Пише: Трифун Ристић
четвртак, 22 август 2013 11:24

Крајем марта ове године светску јавност је узбуркала смрт Бориса Березовског, руског тајкуна који је умро разочаран и депресиван, док је његово покајничко писмо Путину послужило као потврда да му огромно богатство стечено пљачкањем сопствене земље није донело ни душевни мир ни спокојну смрт. У Русији су Березовског теретили за пљачку 110 милиона долара државне имовине, а против њега су вођени истражни и судски поступци поводом 13 кривичних дела. Због тога је је почетком 2000-их био приморан да оде у Велику Британију, где је 2003. добио политички азил. Да би спречио заплену имовине, своје пословне активности је потом водио далеко од очију јавности, преко мреже различитих холдинга, трустова и фондова, у којима су односи увек били врло замрачени, а власништво нејасно.

Док је још био жив, руско државно тужилаштво је продајом његове имовине у Русији обезбедило повраћај 109 милиона рубаља, а власти ни после његове смрти не одустају од настојања да се домогну његове имовине у иностранству. Због тога је и Србији у октобру прошле године упућен захтев да се замрзне имовина покојног тајкуна, односно компаније којима располаже инвестициони фонд Салфорд, односно Денјуб фудс група. Реч је о компанијама које спадају међу најбоље у Србији, и то су између осталих и Имлек, Млекара Суботица и Књаз Милош. До сада се веровало да иза ових компанија стоји српски бизнисмен Милан Беко, али се испоставило да је вероватније да је Беко куповао ове фирме за рачун руског тајкуна, а да је фонд „Салфорд” био само „менаџер инвестиције”, дакле фирма која је за одређену накнаду управљала пословањем ових компанија.

Пише: Трифун Ристић
четвртак, 22 август 2013 11:24